Ч. 174. Четвер 19 (6) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По конференциї. — Унія славяньска а Русини. — О Крету.

О нарадах на конференциї, скликаній на вчера дром Ґломбіньским, подає бюро кореспонденцийне слідуючу звістку:

Конференция проводирів клюбів зібрала ся вчера по полудни в льокали Кола польского. Конференцию відкрив др. Ґломбіньский слідуючою промовою: Позвольте панове товариші, що повитаю вас іменем Кола польского в сій салї нарад і подякую вам за то, що ви скористали з мого запрошеня. Згідно з бажанєм кількох партий скликав я конференцию однак з трохи більшим обсягом, як то первістно було наміреno. Цїлию нашою есть спонукати свобідну виміну гадок межи партиями і викликати мирний, охотний до працї настрій для будучої сесиї соймів і ради державної. Не забуваймо, що політичні і народні трудности які заострили ся в Австриї суть так великі, що не можна би мати в тім напрямі великої надїї, але есть нашим обовязком всіх партий причинити ся після можности до санациї і скріпленя згідного з конституциєю житя парляментарного. Есть обовязком федералїстичних і автономічних партий, до котрих Коло польске признає ся, зробити то, скоро спаралїжованє Ради державної означує політичне і фінансове підкопанє чинностий соймів. Потреба лиш звернути увагу на житє автономічне, на так жизненну справу як санация фінансів краєвих і громадских, на переведенє социяльного обезпеченя, щоби оцінити як слїд найтїснїйшу звязь чинностий соймів з чинностями Ради державної. Есть фактично річию не можливою уявити собі, щоби в двайцятім віцї держава в осередку Европи, якою есть Австрия була тревало правлена в спосіб не парляментарний, щоби парлямент не видобув з себе конечної, жизненної сили і духа взаїмної терпимости, котрий берїг би его нормальну, згідну з конституциєю діяльність, хоронив его від внутрішної і внїшної безсильности.

Всї запрошені товариші були так добрі і з'явили ся, лиш пп. Хоц і Бакса на мій превеликий жаль не прибули а свою не присутність оправдали взглядами практичними і проґрамовими. П. др. Функе не міг взяти участи в конференциї з причини недуги, бажає однак як найбільшого успіху.

Відтак др. Ґломбіньский запросив зібраних до вибору предсїдателя. На внесенє дра Люеґера вибрано ним одноголосно дра Ґломбіньского, котрий обнявши провід поставив внесенє, щоби передовсїм перевести загальну дискусию політичну, аби пізнати становище всіх партий супротив квестиї здібности парляменту до працї в найблизшій сесиї.

В дискусиї забирали голос пп.: Сильвестер, Люеґер, Вольф, Удржаль, Грубан, Пацак, Кіярі, Романчук, Масталька, Зайц, Пернерсторфер, Паттай, Масаржік, Похер, Штайнвендер Кончі, Шустершіц, Гесман і предсїдатель.

Всї бесїдники заявили ся за удержанєм здібности парляменту до працї і за скликанєм ради державної на коротку сесию в осени. Представники „Унії славяньскої“ вказуючи на ухвалений і оголошений ними комунїкат (гл. понизше) заявили, що не ухвалили, щоби підчас найблизшої сесиї вести обрукцию, однак мусять застеречи свою тактику опозицийну на час по скликаню ради державної і не можуть нинї взяти на себе нїяких вяжучих їх з'обовязань.

Наконець ухвалено внесенє п. Штайнвендера, піддерте пп. Люеґером і Шустершіцом, уповажнююче предсїдателя конференциї дра Ґломбіньского порозуміти ся з правительством і партиями в цїли забезпеченя радї державнів здібно-

---

35)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнга, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Де то я вже видів такий край? Ах правда, то було в полудневій Іспанії, коли то ми колись з оранжевих долин коло Малаґи їхали на Андалюзийску вижину оглядати славні розвалини Ґранади. Ще нинї стоять менї перед очима тоті дивні маврийскі села, що украшають студене обличє іспаньскої землї. Але чи то якийсь подібний дух попав ся в отсю дику пустару? Тут видко було ліплянки з жовтової глини мов би приліплені до досить значного узбіча, і украшені тут і там білими лїніями з вапна, зовсім так, як би то аж сюди, на край сеї пустинї зайшло якесь маврийске племя та по сотках лїт знов здичіло.

Небавком однак переконав ся я, що то не Маври а червоні Індияни мешкали в тих ліплянках, кострубаті, малі люди з широкими мов би камінними лицями. Они сидїли коло отворів своїх хат або щось робили і навіть не оглянули ся за нашою караваною двайцятого столїтя. Ми заїхали були в сторони Пуеблїв, того осїлого племени, котре вже за часів Колюмба сидїло в отсих глиняних коробках і поза своїми стїнами перебуло воєнні походи білих, підчас коли їх вандрівних свояків народних вигублено в преріях так як тих буйволів, на котрих они полювали.

Я ще придивляв ся краскам пустинї, котру виходяче сонце як раз обляло було якимсь неконечним огнем з золотих і червоних лучів, як вже більші будівлї зелїзничі показали менї, що тут сходять ся зелїзницї і що менї треба тут пересїдати ся, коли хочу їхати до своєї цїли. Я був майже одинокий, що їхав тою зелїзничкою, мусів ще яку годину крутити ся всїлякими малими доликами, в котрих показували ся щораз частїйше поля, засїяні кукурудзою — знак, що знов вертає урожайна земля — і остаточно, коли вже зорі зійшли на небі, станув в місточку Санта Фе осїдку правительства области Нового Мехіка.

На другий день я вже не був в Америцї. Там, що правда, стояло ще кілька анґльо саских будинків, по котрих видко було, що они зроблені на борзї та що в них Енкі мешкають, але они супротив свого сусїдства виглядали так сьмішно, що аж не мило було дивити ся на них. А то сусїдство! Здавало ся мов би то сини полудня на мулах заїхали в сї сторони та побудували тут в ярах і кутиках артистичним оком свої помешканя. Розуміє ся, що не богачі, котрі не могли звозити каміня здалека, лиш робили з глини сушену на сонци цеглу і уживали еї за материял будівельний. Але з неї побудували просторі галї з великими красними подвірями, як то роблять у себе дома Іспанцї а довкола ще поробили підсїня на стовпах, та понасаджували коло них виноград або корчі рож, щоби они мали чого чіпати ся і держати ся. Стїни в серединї побілили вапном додаючи ще до него може трохи синьої краски, завісили в найкраснїм місци лямпочку перед образом Матери Божої, завісили кілька сьвятих образів та ще й заткнули за них пальмову галузку з послїдної процесиї. А малі улицї убили добре та виложили ще глиняними плитками, щоби сїньора могла по них ходити та не поваляла собі своєї спідницї обшитої мережевом. А по серединї між своїми домами лишили они місце на площу, котру обсадили бавовняними деревами та ходять по нїй і балакають про свої справи. Така була Санта Фе перед триста роками і, о чудо, така есть Санта-Фе ще й нинї.

Тут нема нїчого такого, що варто би оглянути, нема нї займаючих будівель нї музеїв та палат, а той історичний музей, що містить ся в палатї ґубернатора подобає скорше на склад якогось крамаря, що продає старі річи, а котрий тут ледви що спроваджує ся, так все в неладї. Але хто буде питати за займавостями в такій місцевости, котра вже сама собою від рана до вечера не аби яка займавість! Ось заходить двоє індияньских дївчат з сусїдних глиняних сїл до малого краму, щоби там щось купити а їх батьки та брати везуть на мулах дерево до міста та продають его в дверех. Ось спішать якісь дві чорно убрані Іспанки з заслоненими лицями на ранну Службу божу, на котру кличуть дзвони катедральної церкви. Ось вийшов з малої глиняної хатки якийсь

сти до праці. Предсідатель має дальше у відповіднім часі скликати нову конференцию предсідателів клюбів.

Дрови Ґломбіньскому висказано подяку за скликане конференциї. Відповідаючи на ту подяку др. Ґломбіньский висказав надію, що примирительний настрій у всіх партий, який проявив ся підчас нарад конференциї, буде дальше тревати і доведе до нормальної праці в будучій сесиї ради державної.

З рана перед конференциєю радили по одинокі партиї. Відбуло ся між иншими також засіданє Унії славяньскої, на котрім розбирала ся між иншими також справа приступленя руско-українського клюбу до сеї Унії. Автентичного звіту в сій справі ще не знаємо. То лиш треба сказати, що в руских кругах переважав вже давнійше погляд, що руский клюб не повинен би вступати до Унії, лиш війти з нею в таку звязь, щоби обі сторони взаїмно себе підпирали коли того буде треба. Таке становище руского клюбу показувало ся головно з тої причини конечним і найвідповіднійшим, що Русини безпосередно не мають ніякого інтересу виступати против Німців. Отже, як здає ся, в тім дусі прийшло й до порозуміня між обома сторонами, бо нинїшні вісти з Відня доносять, що відносини Унії і руского клюбу будуть обмежати ся до кооперациї від случаю до случаю.

Унія славяньска відбула вчера перед полуднем довірочну конференцию, на котрій після оголошеного комунікату ухвалено, що слідує: 1) Унія славяньска обстає при дотеперішнім своїм становищи рішучої опозициї супротив теперішної системи правлїня. — 2) Ухвалу що до дальшої тактики застерігає собі Унія славяньска до хвилї скликаня ради державної. — 3) Унія славяньска постановляє взяти участь в конференциї скликаній дром Ґломбіньским. — 4) Унія славяньска домагає ся, щоби правительство запевнило, що в осени полишить соймам достаточний час на наради. — 5) На внесенє пос. Хоца ухвалено що Унія славяньска порікає одноdушно переслідуванє якого дізнає славяньска людність в дідичних краях австрийских і взиває правительство катеґорично до забезпеченя славяньским меншостям належитої охорони.

В справі кретийскій доносять нині з Льондону: З Крети надходять тут дуже неспокійні вісти. Мимо представлень держав і небезпечности фляґа грецка повіває і дальше на кріпости в Канеї. Як зачувати віддїл межинародного войска має війти на остров і здоймити хоругов. — „Daily Mail“ доносить, що кораблї фльот охоронних держав збомбардують кріпость в Канеї, скоро грецка фляґа не буде з неї здоймлена.

Новинки.

Львів, дня 18 го серпня 1909

— **Нинї, яко в день цїсарских уродин** відбули ся торжественні богослуженя в катедрах всїх трох католицких обрядів як також і в гр. православній церкві. В катедральній церкві сьв. Юра правив Службу Божу Є.Ексц. Впреосьв. Митрополит. Досьвіта вистріли з пушок на цитадели сповістили торжество місту, а опісля відбула ся войскова парада.

Іменованя. Є. Вел. Цїсар іменував приватного доцента на львівскій політехнїцї, Казимира Тарловского надзвичайним професором.—П. Мінїстер просьвіти іменував дїйстного учителя гімназияльного в Горлицях Еміл. Виробка головним учителем в женьскій семінарії в Кракові.

— **Вісти особисті.** Є. Експ. п. Маршалок краєвий гр. Станислав Бадені вернув до Львова.— Прокуратор скарбу, радник Двору др. Кароль Енґель вернув з урльопу і обняв урядованє.

— **Про побут Преосьв. еп. Ортиньского** в Карнеґі в Пенсильванії, доносить американьска „Свобода“: На довго лишить ся в нашій памяти побут Їх Преосьвященьства в нашій парохії Carnegie, Pa. Нарід нетерпеливо очікував приїзду, а коли дня 10 липня о 7.38 вечером приїхав Владика на дворець, ждала на него маса народа з процесиєю, брацтвами своїми і чужими та музикою. Їх Преосьвященьство всївши до відкритого повозу, запряженого в чвірню, супроводженого бандериєю на конях, рушив походом до міста в товаристві місцевого айриского сьвященика, одного мадярского о. Ковача, та о. Стефановича, о. Балоґа, о. Ґорзого, о. Гонулї, о. Гонулї, о. Кульчицкого, о. Папа, о. Захарка, о. Ващишина, та місцевого о. Ротка. Похід був величавий, тисячі народу залягло улиці. Прийшовши до церкви, котра була прибрана в американьскі і свої прапори, Їх Преосьвященьство відправив молебень і виголосив науку. На другий день, в недїлю, Преосьв. Владика посьвятив іконостас і відправив службу Божу з о. Балоґом і о. Захарком та виголосив проповідь; тож само на вечірни. В понедїлок на праздник св. Петра і Павла відправив службу Божу в товаристві 4 сьвящеників. По науцї та по обходї наоколо церкви сам мирував. На вечірни сказав послїдну пяту науку і попрощавши ся з народом, від'їхав до Пітсбурґа. Треба було подивляти тую витревалість, тоє пожертвованє, з яким Владика голосив свої науки, горячі і кождого переконуючі. Не одному витиснули они щирі сльози і тепер пізнав кождий більше як коли свою віру і в ній утвердав ся.

— **Ц. к. державна ґімназия в Кіцмани.** Шкільний рік 1909/10 розпічне ся 13 вересня о 8 год. рано сьвяточним богослуженєм. Правильна наука зачне ся 14 вересня. Вступні іспити до І. кляси відбудуть ся дня 9 і 11 вересня. Дотичні ученики мають явити ся одної або другої днини між 8 а 10 год. з родичами або їх заступниками в дирекцийній канцеляриї і виказати ся метрикою, що мають 10 лїт, а як ходили до публичної народної школи, приложити ще й сьвідоцтво що найменше за 4 шкільний рік. Поступ з викладової мови повинен бути зазначений одною загальною нотою, а крім того мусить бути в сьвідоцтві виразна замітка, що ученик переходить до школи середної. Вписові такси разом з належитостями за 1 примірник дисциплінарних приписів виносять 7 К 32 с. В разі неприпятя ученика такси звернуть ся. Потім слїдують писемні, а по обідї устні іспити — Вступні іспити до висших кляс (II.—VI) відбудуть ся дня 9 вересня (на письмі) і 11 вересня (устно) від 8 год. рано почавши. Дотичні ученики мають зголосити ся до тих іспитів з відповідними сьвідоцтвами і метрикою найпізнїйше до 2 вересня; іспитову таксу 24 К можуть они виплатити перед самим іспитом. Іспити доповняючі (з кількох предметів) відбудуть ся також 9 і 11 вересня. Дотичні ученики не потребують зголошувати ся скорше як на 9 вересня між 7 а 8 год. рано.

— **Дрібні вісти.** Нову пожарну філїю львівского „Сокола“ основано в Новім Селі коло Чесанова. Є се в черзі 436, пожарний „Сокіл“. — В Лїсбонї дало ся вчера рано почути сильне землетрясенє, котре занепокоїло дуже цїле місто. — Після вістий француских ґазет, горять коло Каррі-ле Руе соснові лїса на просторі 24 кільометрів.— Купець Цукерман з Хирова дав знати львівскій поліциї, що вчера добули ся до его помешканя злодії і вкрали єму золотий ланцушок, дамский годинник, дві пари ковтків з брилянтами, перстенї і два шнурки перел. — Дорота Шіт згубила вчера на ул. Городецкій золоту брошку вартости 80 К.— Йосиф Рада, лїт 11, втїк від свого брата Франца, замешкалого при ул. Миколая Рея і щез без слїду. — З віддїлу робочого в Хлопчицях втїк дня 13 с. м. арештант карного заведеня в Станиславові Кирило Химчак, засуджений в 1898 р. за убийство на 18 лїт криміналу.

— **Новий курс ґімназияльний.** Філїя „Просьвіти“ в Бродах отвирає з днем 15 вересня 1909 р. в Лешневі приготовляючий цїлорічний курс до ґімназиї враз з інтернатом. Інтересовані, особливо з Брідщини зволять зголосити ся письменно або устно найдальше до 1 вересня 1909 р. у Впр. о. Миколая Герасвмовича, де подасть ся близші услівя. Всеч. Отцї зволять ласкаво заохотити до сего як найширший загал. — *Заряд.*

Мехіканець зі своїм сином, оба они такі жовті як виправлена шкіра і оба несуть в червоних хусточках полуденок та ідуть до недалекої копальнї міди.

В кілька годин опісля есть цїле місто повне житя; ремісники стукають і пукають в своїх робітнях з побіленими стінами, на улицях продавцї викликують свої товари, площа заповняє ся всїлякими прохожими та людьми, які не мають що робити в в бодїцї коштують вино. Отак діє ся тут цїлий божий день, а коли вечером зірки засьвітять на небі, то чути зовсїм як в Севіллї під вікном якої красавицї любовну пісню при звуках ґітари.

Тодї перед подорожним стануть духи минувшости. Він видить тут послїдну цьвітку старої культури, яка колись заповняла широчезні краї довкола і надавала їм такого виразу, якого модерний американізм нїгде ще, як далеко сягає его могуча власть, не витворив. З глубокою пошаною переходить він попри доми, котрі може вже в 1605 р. були побудовані, коли то Ішпанцї на місци старого індияньского села побудували місто, котрому надали довгу назву „La Ciudad Real de la Santa Fe de San Franzis“. Він стоїть задуманий перед малою церковцею Чапель Розаріо, яку Дієго де Варґас в 1692 р. побудував з вдячности за то, що Пречиста Діва помогла єму з 200 людьми відобрати місто Індиянам, котрі его перед два найцятн роками були здобули. І коли він споглядає на ту палату ґубернатора, в котрій мешкало сїмдесять і шість ішпаньских та мехіканьских управителів краю, аж до того часу коли остаточно на основі договора в Ґвaделюп Ґідальґо в 1848 р. засїли тут американьскі ґубернатори, то мимо волї насуває ся єму на гадку: де подїли ся часи, що були сьвідками початків сего місточка?

Американцї невдоволені сим містом. — Оно спить — кажуть они і споглядають гнївливо на ті ліпянки, що не хотять вступити ся їх красним шаблоновим домам, та на люди, котрі все ще не хотять своєї ішпаньскої мови переміняти на анґлїйску. Американцї зі свого становища мають зовсїм рацию. Санта Фе позбуло ся тої великої зелїзницї, яку у вісїмдесяти роках будовано через Нове Мехіко до Каліфорнїї а та скромна бічна зелїзниця, яку оно пізнїйше дістало, не могла не допустити до того, щоби его не випередили другі місцевости положені в долинї при зелїзници. Населенє міста зменшає ся: в 1890 мало оно 6.200 а в 1.900 вже лиш 5.600 душ. Санта Фе спить, о тім нема сумніву.

*

Трудно менї тепер тут описати, що я в дальшій дорозї одного дня побачив. До того належить зовсїм инший сьвіт як той, котрий всї добре знаєте; брак всяких порівнань, щоби при їх помочи можна витворити образ того, о чім хочу тепер поговорити. Мушу длятого говорити образово і при помочи порівнань а то длятого, що сила уяви не годна само з'явище як слїд знов витворити. Я говорю тут про великий Каньон Кольорада.

Спитаєте може, що то таке Каньон? Само слово ішпаньске і пише ся Canon зі значком над першим „n“, котрий відповідає нашому „ь“. Каньон — значить „рура“ а тим словом називають в Америцї тоті величезні дебри сподом котрих пливуть ріки. Подумайте собі дебру 2000 метрів глубоку, вузоньку дуже круту долинку з височезними, скалистими стїнками, що котрій пливе велика ріка, а будете знати, що то есть „Каньон“. Але докладного понятя о нїм все таки ще не наберете. Отже в слїдуючім буду старати ся по змозї показати вам се в своїм родї чудо американьскої землї.

(Дальше буде).

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставa в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і працї. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско-молочарский в Стрию“.

— **Про відпусти в Самборі.** Дня 28-го серпня і 21-го вересня то єсть в день Успенія Пресьв. Богородицї і в день Рождества Преч. Д. М. припадають в церкві самбірскій, котра хоронить в своїх мурах чудотворну ікону Матери Божої, що вславилась численними чудами — величаві відпусти. Позаяк численні прочани всї в однім дни не могли заспокоїти потреб свого серця і догідно використати благодатий відпустів, даятого Сьвятїйший Престол, на вставлене ся Преосьв. Ординарията розширив ті відпусти на два дни, т. є. на 27. і 28. серпня і на 20. і 21. вересня. В тій цїли на перший з тих празників зн. на празник Успенія зволили вселаскавійше приобіцяти прибути з Богослуженем Іх Ексцеленция Епископ Чехович — а на другий празник Рождества Прч. Діви Мариї Всесьвітлїйший о. Митрат Подолиньский. Надіючись, що се оповіщене пожадане буде для многих сердець побожних почитателів самбірскої чудотворної ікони Пресьв. Богородицї, гр.-кат. уряд парохіяльний в Самборі уважає за відповідне подати се до прилюдної відомости.

— **Хлїборобска вистава в Стрию.** Дня 15 серпня с. р. відбуло ся засїданє виставового комітету, на якім вибрано Вп. дра Евгена Олесницкого директором вистави а до виконуючого комітету вистави увійшли: др. Іларий Бачиньский, о. Северин Борачок, о. Никола Гошовский, Володимир Дутка, др. Єронім Калитовский, о. Никола Матковский, о. Остап Нижанковский, др. Роман Перфецкий, Денис Сембратович і Володимир Устиянович. Рівнож іменовано на сім засїданю членів почетних вистави і усталено остаточно цїлу програму вистави. — Підчас вистави в Стрию, яка тревати ме від 19 до 27 вересня, мають відбути ся отсї з'їзди: відпоручників молочарских спілок, з'їзд кооператистів, пасїчників, адвокатів, катехитів шкіл середних і видїлових, урядників стоваришень зареєстрованих і проч. — Вистава заповідаєсь прегарно. До тепер зголосилось понад 400 виставців а то: в рільництві 68, в садівництві 22, в пасїчництві 34, в ткацтві і килимкарстві 72, в годівлї дробу 21, гончарстві 12, в деревнім промислї 76, білоскірництві і шевстві 21, в промислї (з тіснїйшім значіню) 10); стоваришень 27, ріжні 14, молочарских спілок 46. — Зголошеня на виставу надходять дальше. Між зголошенями на виставу є деякі справдї високої артистичної вартости. Вистава буде уміщена в 17 салях.

— **Філїя „Просьвіти“ в Бродах** уряджує спільну поїздку зі своїми членами на господарску виставу в Стрию. Хто би хотів взяти участь в тій прогульцї, зволить зголосити ся у Вп. о. Миколая Герасимовича в Лешневі і прислати 2 К, яко задаток на кошти подорожи. Прогулька відбуде ся дня 19 вересня, близші інформациї листовно. — Рівночасно просимо всї читальні і всїх, хто має гарні узорчасті ткацкі вироби, щоби зголосили їх у о. Н. Герасимовича в Лешневі — позаяк маємо вислати таку збірку на виставу до Стрия. — За видїл: *о. Мик. Герасимович.*

— **В Дрогобичи** в міскім городї відбуде ся дня 12. вересня с. р. заходом Товариства руских ремісників „Зоря“, Руска Захоронка і Філії „Просьвіти“ величавий фестин получений з фантовою льотериєю, котрого близша програма подасть ся осібними афішами. На случай непогоди відбуде ся все без зміни програми в міскій сали. — Від видїлу товариств *Негович,* за предсїдателя. *Саварин,* секретар.

— **Процес о фальшиву присягу.** Перед звичайним трибуналом карним у Львові вела ся в суботу розправа против Николая Дутчака, бувшого війта в Паушівцї, чортківского повіта, о фальшиву присягу. В голосній свого часу і відновленій недавно тому справі ґр. Волянських против Боґуцких о завіщанє бл. п. Николая ґр. Волиньского зізнав був Дутчак в судї, що в місяць по смерти ґр. Волянського Николая, его вірник, Матій Белюховский, дав єму був разом з иншими паперами, котрі мав занести до якогось адвоката, велику запечатану куверту з написю: „Завіщанє ґр. Волянського для ґр. Волянської з Ріпинець. Акт той держав Дутчак у себе через три днї а відтак Белюховский відобрав его а в кілька лїт опісля обіцяв єму за мовчанє 3000 К або 15 морґів поля. Дутчак заприсяг ті свої зізнаня. Відтак внаслїдок карного донесеня, яке вплинуло до суду окружного в Тернополи, тамошна прокураторня розвела против Дутчака слїдство. Слуханий яко обжалований Дутчак відразу признав ся, що всї его зізнаня, зложені перед судиєю слїдчим, суть неправдиві, бо він не видів завіщаня і не переховував его у себе, Белюховскому також нїчого не прирікав а зізнав так лиш з намови покутного писаря якогось Герша Канфера, котрий єму за то обіцяв 2500 К. нагороди. В виду тих зізнань Дутчака арештовано а против Канфера розведено карне слїдство і его також арештовано. На внесенє палати радної в Тернополи висший суд краєвий виделеґував до переведеня дальшого поступованя карного суд львівский, обох арештованих відставлено до Львова а в субуту відбула ся розправа против Дутчака. По її переведеню трибунал признав Дутчака виноватим злочину обманьства через зложенє фальшивих зізнань і засудив его на два місяцї тяжкої вязницї обостреної постом що 14 днів. Прокуратор зголосив відклик з причини низкого виміру кари.

† **Померли:** О. Омелян Горницкий, гр. кат. парох в Уличнім, упокоїв ся також дня 14 серпня 1909 р. в 72 ім р. житя а 45 ім сьвященьства. — Софія з Гиличиньских Василикова, жена пароха, упокоїла ся дня 4 серпня в 32 р. житя. — Лев Ломей, урядник податковий і завідатель повітовий в Снятині, помер дня 12 серпня.

Телеґрами.

Петербург 18 серпня. „Реч“ довідує ся, що на основі порозуміня межи Ізвольским а Ґреєм, войско росийске буде з Персиї відкликане около 28 с. м. а відділ анґлійский уступить з Бушір.

Константинополь 18 серпня. Часописи доносять, що відкликано також росийского аґента цивільного. Часописи висказують радість з причини усуненя комісиї фінансової і відкликаня аґентів цивільних з Македонії.

Смирна 18 серпня. Ескадра турецка, зложена з 10 більших і менших кораблів, виплила вчера на море. Цїлию єї єсть остров Карпатос.

Солунь 18 серпня. Генеральний ґубернатор Солуня одержав з міністерства війни порученє виготовленя сейчас лїсти осіб обовязаних до служби войскової, немагометан.

Льондон 18 серпня. Вчера повішено тут студента індийского Дінґрі, котрий з політичних мотивів убив полковника Курзона Віллї.

Штокгольм 18 серпня. З ріжних частий краю доносять, що робітники зачинають знов вертати до роботи. В сторонах Ґетеборґа около 1000 страйкуючих в 7 фабриках стануло до роботи.

Константинополь 18 серпня. Порта удїлила росийским яхтам царским „Штандарови“ і „Полярній зьвіздї“ позволенє на переїзд через Дарданелї.

Париж 18 серпня. З Канеї доносять, що консулї держав охоронних нотифікували кретийскому правительству, що фляґа грецка буде усунена. — В проклямациї до народу кретийске правительство провізоричне взиває жителїв, щоби піддали ся зарядженям держав.

Цїна збіжа у Львові.

дня 17 серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця . .	12·30	до	12·60
Жито . . .	9·20	до	9·50
Овес . . .	10·—	до	10·30
Ячмінь пашний .	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний .	—·—	до	—·—
Ріпак . . .	—·—	до	—·—
Льнянка . . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня .	—·—	до	—·—
Вика . . .	—·—	до	—·—
Бобик . . .	—·—	до	—·—
Гречка . . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо .	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	—·—	до	—·—
Конюшина біла .	—·—	до	—·—
Конюшина шведска .	—·—	до	—·—
Тимотка . . .	—·—	до	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, **5·40**, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), **1·01**, 3·07*), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 $10^{\underline{10}}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{15}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, **3·40**, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Наконада. (Телефона ч. 527).